

Wótea rěčnika, Jězusa Khrystusa sprawneho;

2. A wón je wujednanje za naše hrěchi, nic za naše pak jeno, ale tež cyleho swěta.*

3. A w tom wěmy, zo jeho spóznachmy, hdyž jeho kaznje dźeržimy.*

4. Štóž praji, zo jeho znaje, a jeho kazni njedźerži, je hlař, a w tom wěrnosće njeje.

5. Štóž pak dźerži jeho słowo, zawěrnó w tom je lubosć Boža dospólna, a na tom spóznawamy, zo smy w nim.*

6. Štóž praji, zo w nim zwostawa, dyrbi, jakož wón khodžeše, tež sam khodźić.*

7. Najlubši, nic nowu kaznju pišu wam, ale staru kaznju, kotruž měješće wot spočatka; stara kaznja je słowo, kotrež sće slyšeli.*

8. Zasy jako nowu kaznju pišu wam, kotraž je wěrna tak w nim kaž we was, dokelž éma so pominy, a wěrne swětło hižo swěći.*

Jan. 13, 34; 15, 12.

9. Štóž praji, zo je we swětle a swojeho bratra hidži, je w émě hač dotal.*

10. Štóž lubuje swojeho bratra, zwostawa w swětle a pohórška njeje w nim; Niže 3, 4.

11. Štóž pak hidži swojeho bratra, je w émě a khodži po émě, a njewě, hdže dže, dokelž éma zaslepi jeho woči.*

12. Pišu wam, džěćatka,* zo so wam spušeja hrěchi jeho mjena dla.**

13. Pišu wam, wótecy, zo sće spóznali toho, kotryž je wot spočatka.* Pišu wam, mlodžency, zo sće předobyli zlóstnika.**

14. Pišu wam, džěći, zo sće spóznali Wótea. Pišu wam, mlodži mužojo, zo sće sylni a słowo Bože zwostawa we was a sće předobyli zlóstnika.*

15. Njelubujće swěta, ani toho, štož je w swěće. Hdyž što swět lubuje, njeje lubosć Wótea w nim.*

16. Dokelž wšitko, štož je w swěće, je požadosć mjasa a požadosć wočow a hordosć žiwjenja, kotraž njeje z Wótea, ale je ze swěta.*

2. Jězus ma tak rjec prawo na Božu smilnosć, dokelž džěn je sprawnosć Božej za naše hrěchi dosć činił, haj hrěchi wšěch čłowjekow wujednał. — 3. Dopokazujemy, zo jeho wěrnje znamy, hdyž smy jemu poslušni, dokelž wěrne spóznaće njerozswětla jeno rozom, ale pohnuwa tež wolu. — 5. Jakož wěrne spóznaće Bože, tak pokazuje so tež wěrna lubosć Boža w poslušnosć; z toho, zo jeho wolu dokonjamy, wěmy, zo smy z nim zjednoćeni. — 6. t. r. štož wo sebi praji, zo je w lubosći z nim zjednoćeny, dyrbi Khrystusa w žiwjenju sčehować, kotryž nas wšitke počinki wučí. — 7. Kaznja, kotruž wam dawam, zo maće w swětle khodźić a Khrystusa sčehować, njeje nowa; slyšešće ju, hdyž wěrić počinašće; dokelž tale přikaznja je hłowne wopřijećé słowa, kotrež we wěrje přiješće. — 8. Na tamnu staru kaznju, zo maće w swětle khodźić, kotraž je so w Khrystusu a we was dopjelniła, was z nowa dopominam, wosebje tohodla, dokelž maće nětko wjacj winy, jako hdy prjedy, po njej žiwi być, přetož éma je so pominyła, t. r. bludy woteběraju a wěrnosć so bóle rozšěrja. — 9. Wěrný dopokaz, zo něchtó w swětle khodži, je tež lubosć k bližšemu; štož swojeho bližšeho njelubuje, je w émě, t. r. w bludže žiwy. — 11. Jakož tón, kotryž w swětle khodži, so njestorči, mjez tym zo tamny, kotryž w émě khodži, njewě, hdže přindže, tak njezhřeši tón, kiž swojeho bratra lubuje, mjez tym zo tamny, kotryž swojeho bližšeho hidži, njeprěstawajo hrěši, dokelž je zaslepjeny a winowatosće přećiwu bližšemu njeznaje a njedokonja. — 12. S. japoštoł napomina nětko svojich čitarjow, a čini to, dokelž su křesćenjo, dokelž su z Bohom wujednani, dokelž Boha znaja, napomina jich, zo bychu na to njezabyli, napomina najprjedy wšitkich hromadze a mjenuje jich džěćatka, zo by swoju lubosć k nim pokazal; wobroća so potom k staršim, kotrychž wótcow mjenuje, na to k mlodšim, kotrychž mlodžencow, džěći a mlodych muži mjenuje. ** t. r. dokelž do njeho wěriće a na njeho swoju nadžiju stajeće. — 13. t. r. Khrystusa. ** t. r. wy sće dobyli nad zlóstnikom, a dyrbiće nětko kedźbni być, zo byšće w dalšich spytowanjach wobstali. — 14. Z tym předobyšće zleho njeprěćela, dokelž sće sylni w duchu a słowo Bože, kotrež přiješće, w žiwjenju nałożowašće. — 15. Swět su tamni ludžo, kotřiž so wo Boha njestaraja, a kotřiž su žiwi, jako by wěčného žiwjenja njebyło. „Štož je w swěće“, to su tamne kubła, za kotrymiž swětni ludžo lója, česć a bohatstwo a wjesela. Křesćan njesmě lubować tele jebařske kubła, dokelž so lubosć k nim z lubosću Božej njesnjese. — 16. Štož swět wučini a wot Boha džěli, je požadosć mjasa; žadosć zmysłotšosće za wužiwanjom wšelakich čělnych wokřewjenjow; po-